

Tale af rådmand Brian Dybro, Beskæftigelses- og Socialforvaltningen, Odense Kommune Fejring af Grønlands nationaldag den 21. juni 2021

Kære alle.

Det er en stor fornøjelse at være her i dag til Grønlands nationaldag. Det er en fornøjelse at være med til at fejre en dag, som betyder meget for mange af jer.

Jeg kunne indlede denne her tale med at forsøge at sige noget på Grønlandsk. Det synes jeg ville have været på sin plads.

Men jeg er kommet frem til, at det næppe ville være hverken sjovt eller forståeligt for nogen af os. Jeg ville bare stå heroppe og ødelægge jeres smukke sprog. Så det holder jeg mig fra.

Jeg har en tilståelse: jeg har desværre aldrig besøgt Grønland. Men jeg vil rigtig gerne.

Og jeg har hørt, at der skulle være helt fantastisk. Det er jeg faktisk ikke et sekund i tvivl om. Og med tanke på det seneste valgresultat, hvor SF's søsterparti vandt regeringsmagten, så har jeg jo kun endnu en god grund til at komme afsted.

Jeg ved ikke, hvornår muligheden byder sig, men når jeg en dag skal besøge Grønland, håber jeg på at være med, når nationaldagen bliver fejret den 21. juni.

En dag, hvor jeg kan forstå, at der fejres og festes i alle byer og i alle bygder. Hvor der er fyldt med morgensang, taler, flaghejsning, gudstjeneste, musik og folkedans.

Jeg kan forestille mig, at der i dag er flere af jer, har tankerne hos nære og kære i Grønland, som fejrer dagen i dag.

Jeg kan godt forstå, hvis nogle af jer længes efter at nyde den lange sommerdag med familie og venner i Grønland. Men samtidig er jeg rigtigt glad for, at I er her i Odense, for I er en meget velkommen og vigtig del af byen.

For en stor by som Odense er nemlig kun interessant, hvis den rummer mange forskellige kulturer, forskellige baggrunde og forskellige mennesker. Og vi skal have respekt for hinandens forskelligheder.

Odense er en af de byer i landet, der er heldige at have et stort, levende og inspirerende grønlandsk samfund. Det kan man se her i dag, hvor der er mange fantastiske emner på programmet. Og man kan se det i hverdagen, hvor det Grønlandske Hus er centrum for en masse gode fællesskaber og aktiviteter som udstillinger med grønlandsk kultur, caféen Allu, og så selvfølgelig tilbuddene om uddannelse og sociale indsatser.

Mennesker er ligesom snefnug. Ikke to er ens. Og det gælder for odenseanere såvel som for grønlændere, at vi alle er forskellige. Det betyder også, at vi hver især har udfordringer, vi bakser med – nogle mere end andre.

Det er altid svært at flytte et nyt sted hen. At finde sig til rette i en ny kultur og nye omgivelser. At forsøge at undgå at blive ensom. Det kan skabe problemer for alle, og der er desværre også grønlændere, der kæmper med sociale problemer.

Derfor sætter jeg stor pris på det gode samarbejde, vi har, med det grønlandske hus, om at løse de sociale problemer, og hjælpe så mange som muligt, så godt som muligt.

Vi er meget opsatte på, at nytilflyttede grønlandere hurtigt falder til og føler sig som en del af et fællesskab. For fællesskaber og venskaber vi alle som mennesker brug for.

Derfor har vi blandt andet et tilbud til nytilflyttede grønlandere, som vi kalder Tunit. Tunit er ganske enkelt et undervisningstilbud, som skal gøre hverdagen lettere og hjælpe med redskaber til at komme i job og uddannelse. Man kan også kalde det hjælp til selvhjælp.

De problemer, der er, skal vi turde tale om. Og dem skal vi tage hånd om, også selv om de kan virke svære at overkomme.

Men jeg har set, at der er et grønlandsk ordsprog, som jeg rigtig godt kan lide:

”intet er umuligt, for den der tror.”

Jeg tror på mennesker. Og jeg tror på, at vi kan overkomme det meste, så længe vi står sammen, og en gang imellem får en hjælpende hånd af fællesskabet.

Jeg har allerede indrømmet, at jeg aldrig har besøgt Grønland. Det er en klar fejl. Jeg ved det.

Alligevel har jeg en oplevelse af den grønlandske kultur og mentalitet.

Jeg oplever, at grønlandere måske er lidt mere sociale og imødekommende end de fleste er i Danmark. Jeg har i hvert følt mig godt modtaget også her i dag.

Lad os bare være ærlige; der er ingen tvivl om, at forholdet mellem Danmark og Grønland i perioder har været problematisk.

Og at der historisk er blevet gjort meget forkerte fra dansk side. Men heldigvis er Danmark og Grønland har tæt knyttet sammen. Vi deler mange historiske begivenheder og kender hinanden godt. Vi er vel dybest set som et søskendepar, der ikke altid er enige. Men vi har hinanden.

Og vi vil altid ønske det bedste for den anden. Sådan har jeg det i hvert fald.

Og jeg tænker da også, at de fleste af os her vil være enige om at vifte med det danske flag, når fodboldlandsholdet i aften spiller den afgørende EM-kamp.

Men lige nu skal det handle om det grønlandske flag. Mange tak fordi jeg må være med.

Og så vil jeg ønske jer alle en rigtig god nationaldag!

Tak for ordet.